

и истій правди има нѣчто да при-

Тѣи завладѣтели Султани не съ уте-
снѣніе свойхъ подданихъ бѣхъ разширили до-
толко Османскѣ държавѣ, до колко ѿ въ-
повѣсти видимъ, нѣ напротивъ, оставяли сѣ
свой подданы въ свободѣ челоуѣкоподобнѣ,
имѣли сѣ ги сѣлѣзници, и сѣ ги приѣма-
ли въ свое войнство. То засвидѣтелство-
вахъ, и до днѣсь назоваѣма войнишка се-
ла, и войницы въ бѣлгаріѣ, койхъ сѣ были
изключени отъ всяко даждіе. Тѣи сѣ съво-
вали сѣ неговій правди: А сега за стыдъ
бѣлгарскаго рода достигнали сѣ да ходѣтъ
всякѣ пролѣтъ у царствующій градъ за да
извождѣтъ царскы и чиновническы коніе
на пашество, да имъ ся вси прочей народи под-
смивѣтъ, и поругавѣтъ за това худо и не-
нарочато дѣло. Нѣ то показва незнайство, и
грубо невѣжество отоманскаго правителства,
кто незнае уцѣнити достоинство своихъ под-
даниковъ. Н. В. да ся не лѣсте кто укрѣ-
жаѣщи его странни и свой му сѣ искрен-
ни приѣтели, и кто наставленія нѣхна про-
исхождѣтъ отъ чистосърдечнѣ и непритвор-
нѣ любовь. Вси неговій сѣ угодници, и
ласкатели, и всякѣй гледа кой повече до-
грабе отъ царскы приходи. Вси отъ най-
высокоствѣненный чиновникъ до най послед-
ній сѣ такови безъ исключенія. Това може
негово величество лесно да упознае, като
разгледа, колкѣ заплатѣ има всякѣй, а въ ка-
ковѣ разкошность живѣтъ, коя безъ много
залто и сребро не може быти. А странній,
всякѣй плете свой кошникъ. И днѣсь ако
политическа обстоѣтелства унуждахъ Ев-
рона за да обдържи турскѣ независимость,
сутрѣ друга различна обстоѣтелства ще ѿ
унуждѣтъ за да никакѣвъ помощъ не подаде.
Понеже е вѣдомо что политика никогда не
ся е задържала на единъ постоѣянь стѣпенъ.

То вамъ поучава четвероугълно всемірна
повѣсть, и ежедневна случая. Того ради
Султану е дългъ неотбѣженъ за да прива-
ре това зло.

А то чрезъ ничто друго не може полу-
чити, токмо чрезъ истинское образованіе, и
просвѣщеніе своихъ подданиковъ. Нека Н.
В. на то подражае Петра великаго: повѣсть
неговѣ одавно е на турекы приведена, коѣ
покойный Султанъ Махмутъ Н. В. отецъ, чѣ-
сто е прочиталъ.

Вмѣсто да напусто ся изживявѣтъ
многочисленна количества отъ държавны при-
ходы, нека созидае и съставе разна худо-
жественна заведенія въ свои държавѣ, за да
не ся вѣки изчерпва остатное сребро и злато
отъ страннихъ, нека улесни земледѣліе
въ неговѣ земля, най нужное и найполезное,
коя е найплодовита, нѣ сега е пуста, и не-
обработена ствѣмъ, нека оставе свободенъ
пѣтъ на вси свои подданицы въ изученіе
безъ исключенія вѣроисповѣданія. Нека от-
дѣли гражданскѣ власть отъ религиознѣ,
както сътвори отъ врѣме весь просвѣщенъ
міръ, и тогда сѣ душевно благодареніе ще
виде за мало растояніе времени, да и него-
ва държава процветне, както и прочая Ев-
рона е процвѣтнала. Ни единъ народъ не
ся е породилъ ученъ, и образованъ испърво;
отпослѣ сѣ придобили това благо. Нѣ ве-
ликодушни мѣжѣ сѣ сътворили това, отъ
коихъ всякѣй сѣ решителность е изрѣкаль,
и въ дѣйствиѣ положиль слѣднія. „Азъ не
живѣмъ за себѣ, нѣ за народа моего: ду-
ша моя естъ душа многолюднаго народа:
законы мои да изображаѣтъ и посвяща-
ѣтъ ѿ.“

И тако сѣ получили свои цѣль, и ве-
лико име за награда отъ весь міръ сѣ до-
были, за да ся славиѣтъ, и почитѣтъ яко
же добродѣтели челоуѣческаго рода вѣчно.